

“मीठे बच्चे- श्रीमतमा चलेर सबैलाई मुक्ति-जीवनमुक्तिको बाटो बताऊ, सारा दिन यही धन्दा गरिराख ।”

प्रश्न:- बाबाले कुनचाहिँ सूक्ष्म कुरा सुनाउनुभएको छ जुन धेरै बुझ्नुपर्ने हुन्छ ?

उत्तर:- (१) सत्ययुग अमरलोक हो, वहाँ आत्माले एउटा चोला बदलेर अर्को लिन्छ तर मृत्युको नाम हुँदैन त्यसैले त्यसलाई मृत्युलोक भनिदैन । (२) शिवबाबाको रचना बेहदको छ, ब्रह्माको रचना यस समयमा केवल तिमी ब्राह्मण हो । त्रिमूर्ति शिव भनिन्छ, त्रिमूर्ति ब्रह्मा होइन । यी सबै सूक्ष्म कुरा बाबाले सुनाउनुभएको छ । यस्तो-यस्तो कुरामा विचार गरेर बुद्धिको लागि स्वयं नै भोजन तयार गर्नुपर्छ ।

ओम् शान्ति । त्रिमूर्ति शिव भगवानुवाच । उनीहरूले त त्रिमूर्ति ब्रह्मा भन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- त्रिमूर्ति शिव भगवानुवाच । त्रिमूर्ति ब्रह्मा भगवानुवाच भनिदैन । तिमीले त्रिमूर्ति शिव भगवानुवाच भन्न सक्छौ । उनीहरूले त शिव-शंकर भनेर मिलाइदिन्छन् । यो त सीधा छ । त्रिमूर्ति ब्रह्माको सट्टा त्रिमूर्ति शिव भगवानुवाच । मनुष्यले त भनिदिन्छन्- शंकरले आँखा खोल्छन् अनि विनाश हुन्छ । यो सबै बुद्धिले काम लिनुपर्छ । तीनको नै मुख्य पार्ट छ । ब्रह्मा र विष्णुको त ८४ जन्मको धेरै पार्ट छ । विष्णु र प्रजापिता ब्रह्माको अर्थ पनि सम्भकेका छौ, पार्ट छ यी तीनको । ब्रह्माको त नाम गायन गरिएको छ आदि देव, एडम । प्रजापिताको मन्दिर पनि छ । यो हो विष्णु अथवा कृष्णको अन्तिम ८४ औं जन्म जसको नाम ब्रह्मा राखिएको छ । सिद्ध त गर्नु नै छ- ब्रह्मा र विष्णु । अब ब्रह्मालाई त एडाप्टेड भनिन्छ । यी दुवै बच्चा हुन् शिवका । वास्तवमा बच्चा एकै हुन् । हिसाब गर्छौ भने ब्रह्मा हुन् शिवका बच्चा । बाबा र दादा । विष्णुको नाम नै आउँदैन । प्रजापिता ब्रह्माद्वारा शिवबाबाले स्थापना गरिरहनुभएको छ । विष्णुद्वारा स्थापना गराउनुहुन्न । शिवका पनि बच्चा छन्, ब्रह्माका पनि बच्चा छन् । विष्णुका बच्चा भन्न सकिँदैन । न त लक्ष्मी-नारायणका नै धेरै बच्चा हुन सक्छन् । यो हो बुद्धिको लागि भोजन । आफैं भोजन बनाउनुपर्छ । सबैभन्दा बढी पार्ट विष्णुको छ । ८४ जन्मको विराट् रूप पनि विष्णुको देखाउँछन्, न कि ब्रह्माको । विराट् रूप विष्णुको नै बनाउँछन् किनकि पहिले-पहिले प्रजापिता ब्रह्माको नाम धारण गर्छन् । ब्रह्माको त धेरै कम पार्ट छ त्यसैले विराट् रूप विष्णुको देखाउँछन् । चतुर्भुज पनि विष्णुको बनाउँछन् । वास्तवमा यी अलंकार त तिम्रा हुन् । यो पनि बडो सम्भन्नुपर्ने कुरा छ । कुनै मनुष्यले सम्भन्नु सक्दैन । बाबाले नयाँ-नयाँ तरिकाले सम्भन्नुहनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- त्रिमूर्ति शिव भगवानुवाच सही छ नि । विष्णु, ब्रह्मा र शिव । यसमा पनि प्रजापिता ब्रह्मा नै बच्चा हुन् । विष्णुलाई बच्चा भन्न मिल्दैन । भन्न त रचना भनिन्छ तर रचना त ब्रह्माको हुन्छ नि । जसले फेरि भिन्न-भिन्न नाम रूप लिन्छन् । मुख्य पार्ट त उनको छ । ब्रह्माको पार्ट पनि धेरै कम छ यस समयको । विष्णुको कति समय राज्य हुन्छ ! सारा वृक्षको बीजरूप शिवबाबा हुनुहुन्छ । उहाँको रचनालाई शालिग्राम भनिन्छ । ब्रह्माको रचनालाई ब्राह्मण-ब्राह्मणी भनिन्छ । जति शिवको रचना छ उति ब्रह्माको छैन । शिवको रचना त धेरै छ । सबै आत्माहरू उहाँका सन्तान हुन् । ब्रह्माको रचना त केवल तिमी ब्राह्मणहरू नै बन्छौ । हदमा आयौ नि । शिवबाबाको हो बेहदको रचना- सबै आत्माहरू । बेहदका आत्माहरूको कल्याण गर्नुहुन्छ । ब्रह्माद्वारा स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ । तिमी ब्राह्मण नै गएर स्वर्गवासी बन्छौ । अरू त कसैलाई

२०७२ भाद्र २ बुधवार १९-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन स्वर्गवासी भनिदैन्, निर्वाणवासी अथवा शान्तिधामवासी त सबै बन्छन्। सबैभन्दा उच्च सेवा शिवबाबाको हुन्छ। सबै आत्माहरूलाई लैजानुहुन्छ। सबैको पार्ट अलग-अलग छ। शिवबाबाले पनि भन्नुहुन्छ मेरो पार्ट अलग छ। सबैको हिसाब-किताब चुक्ता गराएर तिमीलाई पतितबाट पावन बनाएर लैजान्छु। तिमी यहाँ मेहनत गरिरहेका छौ पावन बन्न। अरू सबै विनाशको समयमा हिसाब-किताब चुक्ता गरेर जान्छन्। फेरि मुक्तिधाममा बसिराख्छन्। सृष्टिको चक्र त घुम्नु छ।

तिमी बच्चाहरू ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण बनेर फेरि देवता बन्छौ। तिमी ब्राह्मणहरू श्रीमत अनुसार सेवा गर्छौ। केवल मनुष्यहरूलाई बाटो बताउँछौ— मुक्ति र जीवनमुक्तिलाई प्राप्त गर्नु छ भने यसरी पाउन सकिन्छ। दुवै चाबी हातमा छ। यो पनि जान्दछौ— को-को मुक्तिमा र को-को जीवनमुक्तिमा जान्छन्। तिम्रो सारा दिन यही धन्दा हो। कसैले अनाज आदिको धन्दा गर्छन् भने बुद्धिमा सारा दिन त्यही रहन्छ। तिम्रो धन्दा हो रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नु र अरूलाई मुक्ति र जीवनमुक्तिको बाटो बताउनु। जो यस धर्मका हुन्छन् उनीहरू निक्किलिन्छन्। धेरै जना अरू धर्मका छन्, ती बद्लिन सक्दैनन्। कतिले बौद्ध धर्मलाई मान्छन् किनकि देवी-देवता धर्म त प्रायः लोप छ नि। एउटा पनि यस्तो छैन जसले भनोस्— म आदि सनातन देवी-देवताको धर्मको हुँ। देवताहरूको चित्र काममा आउँछन्, आत्मा त अविनाशी छ, कहिल्यै मर्दैन। एउटा शरीर छोडेर फेरि अर्को लिएर पार्ट खेल्छ। त्यसलाई मृत्युलोक भनिदैन्। त्यो त हो नै अमरलोक। केवल चोला बद्लिन्छ। यो कुरा बढी सूक्ष्म बुझ्नुपर्ने हुन्छ, एकै पटकमा बुझिदैन्। जसरी विवाह हुँदा कसैलाई खुद्रा, कसैलाई थोकमा दिन्छन्। कसैले सबै देखाएर दिन्छन्, कसैले बाकस बन्द गरेर दिन्छन्। किसिम-किसिमका हुन्छन्। तिमीलाई त थोकमा (होलसेल) वर्सा मिल्छ, किनकि तिमी सबै सजनी हो। बाबा हुनुहुन्छ साजन। तिमी बच्चाहरूलाई शृङ्गार गरेर विश्वको बादशाही थोकमा दिनुहुन्छ। तिमी विश्वको मालिक बन्छौ।

मुख्य कुरा हो यादको। ज्ञान त धेरै सहज छ। हुन त केवल अल्फलाई (बाबालाई) याद गर्नु छ। तर विचार गरिन्छ याद नै तुरुन्त बिर्सिन्छ। धेरैले भन्छन्— बाबा ! याद बिर्सिन्छौ। तिमीले कसैलाई सम्झाउँदा जहिले पनि याद अक्षर नै बोल, योग अक्षर गलत छ। शिक्षकलाई विद्यार्थीको याद रहन्छ। पिता हुनुहुन्छ परम आत्मा (सुप्रीम सोल)। तिमी आत्मा सुप्रीम होइनौ, पतित हो। अब बाबालाई याद गर। शिक्षकलाई, पितालाई, गुरुलाई याद गरिन्छ। गुरुहरूले बसेर शास्त्र सुनाउँछन्, मन्त्र दिन्छन्। बाबाको मन्त्र एउटै छ— मनमनाभव। फेरि के छ ? मध्याजी भव। तिमी विष्णुपुरीमा जान्छौ। तिमी सबै त राजा-रानी बन्दैनौ। राजा-रानी र प्रजा हुन्छन्। त्यसैले मुख्य छ त्रिमूर्ति। शिवबाबापछि छन् ब्रह्मा जसले फेरि मनुष्य सृष्टि अर्थात् ब्राह्मण रच्छन्। ब्राह्मणहरूलाई बसेर फेरि पढाउँछन्। यो नयाँ कुरा हो नि। तिमी ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू भाइ-बहिनी ठहरियो। वृद्धहरूले पनि भन्छन् हामी भाइ-बहिनी हौं। यो मनमा सम्झनुपर्छ। कसैलाई त्यसै यसरी भन्नुहुँदैन। भगवान्ले प्रजापिता ब्रह्माद्वारा सृष्टि रचनुभयो त्यसैले भाइ-बहिनी भए नि। अनि प्रजापिता ब्रह्माका बच्चा हो, यो सम्झनुपर्ने कुरा हो। तिमी बच्चाहरूलाई त धेरै खुशी हुनुपर्छ— हामीलाई कसले पढाउँछ ? शिवबाबाले। त्रिमूर्ति शिवले। ब्रह्माको पनि धेरै कम समयको पार्ट छ। विष्णुको सत्ययुगी राजधानीमा ८ जन्म पार्ट चल्छ। ब्रह्माको त एक जन्मको नै पार्ट छ। विष्णुको पार्ट धेरै छ।

त्रिमूर्ति शिव हुनुहुन्छ मुख्य । फेरि आउँछ ब्रह्माको पार्ट, जसले तिमी बच्चाहरूलाई विष्णुपुरीको मालिक बनाउँछन् । ब्रह्माबाट ब्राह्मण अनि फेरि देवता बन्छन् । त्यसैले यिनी भए अलौकिक पिता । यी थोरै समयको लागि पिता हुन् जसलाई अब मान्छन् । आदि देव, आदम र बीबी । यिनी विना सृष्टि कसरी रचिन्छ । आदि देव र आदि देवी छन् नि । ब्रह्माको पार्ट पनि केवल संगमको समयको हो । देवताहरूको पार्ट त फेरि पनि धेरै चल्छ । देवताहरू पनि केवल सत्ययुगमा हुन्छन् । त्रेतामा क्षत्रिय भनिन्छ । यी धेरै गहन-गहन प्वाइन्टहरू मिल्छन् । सबै त एकै समयमा वर्णन गर्न सकिँदैन । उनीहरूले त्रिमूर्ति ब्रह्मा भन्छन् । शिवलाई उडाइदिएका छन् । हामी फेरि त्रिमूर्ति शिव भन्छौं । यी चित्र आदि सबै भक्तिमार्गका हुन् । ब्रह्माद्वारा प्रजा रचनुहुन्छ फेरि तिमी देवता बन्छौ । विनाशको समयमा प्राकृतिक प्रकोप पनि आउँछ । विनाश त हुनु नै छ, कलियुगपछि फेरि सत्ययुग हुन्छ । यतिका सबै शरीरको विनाश त हुनु नै छ । सबै कुरा प्राकटिकलमा हुनुपर्छ नि । केवल आँखा खोल्नाले मात्र कहाँ हुन सक्छ र । जब स्वर्ग गुम हुन्छ त्यस समयमा पनि भूकम्प आदि हुन्छ । के त्यस समयमा पनि शंकरले आँखा यसरी मिच्छन् र । गायन गर्छन् नि, द्वारिका अथवा लङ्काको पानी तल गयो ।

अब बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— म आएको छु पत्थरबुद्धिलाई पारसबुद्धि बनाउन । मनुष्य पुकार्छन्— हे पतित-पावन आउनुहोस्, आएर पावन बनाउनुहोस् । तर यो बुझ्दैनन्— यो कलियुग हो, यसपछि सत्ययुग आउँछ । तिमी बच्चाहरू खुशीमा नाच्नुपर्छ । वकिल (बेरिस्टर) आदिले परीक्षा पास गर्छन् भने भित्र ख्याल गर्छन् नि— हामी पैसा कमाउँछौं, फेरि घर बनाउँछौं, यो गर्छौं । त्यसैले तिमीले अहिले सच्चा कमाई गरिरहेका छौ । स्वर्गमा तिमीलाई सबै कुरा नयाँ माल मिल्छ । ख्याल गर सोमनाथको मन्दिर कस्तो थियो ! एउटा मात्र मन्दिर त हुँदैन । त्यो मन्दिर बनाएको २५०० वर्ष भयो । बनाउन समय त लाग्यो नि । पूजा गरे, पछि फेरि उनीहरूले लुटेर लगे । तुरुन्तै त आएनन् । धेरै मन्दिर थिए । पूजाको लागि मन्दिर बनाएका हुन् । अहिले तिमी जान्दछौ— बाबालाई याद गर्दा-गर्दा हामी सत्ययुगमा (गोल्डन एजमा) जान्छौं । आत्मा पवित्र बन्छ । मेहनत गर्नुपर्छ । मेहनत विना काम चल्दैन । गायन गरिन्छ पनि— सेकेण्डमा जीवनमुक्ति । तर त्यसै कहाँ मिल्छ र, यो सम्झिन्छ— बच्चा बन्छन् भने अवश्य मिल्छ । तिमीले अहिले मेहनत गरिरहेका छौ मुक्तिधाममा जानको लागि । बाबाको यादमा रहनुपर्छ । दिन-प्रतिदिन बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई तीक्ष्ण बुद्धि बनाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई धेरै गहन कुरा सुनाउँछु । पहिले कहाँ सुनाएको थिएँ र— आत्मा पनि बिन्दु हो, परमात्मा पनि बिन्दु हुनुहुन्छ । भन्दछन्— पहिले किन सुनाउनुभएन । ड्रामामा थिएन । पहिले नै तिमीलाई सुनाएको भए तिमीले बुझ्न सक्दैनथ्यौ । विस्तारै-विस्तारै सम्झाइरहन्छु । यो हो रावण राज्य । रावण राज्यमा सबै देह-अभिमानी बन्छन् । सत्ययुगमा हुन्छन् आत्म-अभिमानी । आफूलाई आत्मा जान्दछन् । मेरो शरीर पुरानो भयो, अब यसलाई छोडेर फेरि नयाँ लिनु छ । आत्माको शरीर पहिले सानो हुन्छ फेरि ठूलो हुन्छ । यहाँ त कसैको आयु कति, कसैको कति । कसैको अकालमा मृत्यु हुन्छ । कसै-कसैको १२५ वर्ष पनि आयु हुन्छ । त्यसैले बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— तिमीलाई खुशी धेरै हुनुपर्छ, बाबाबाट वर्सा लिने । गन्धर्व विवाह गर्छन् भने यो कुनै खुशीको कुरा होइन, यो त कमजोरी हो । कुमारीले यदि भनोस् म पवित्र रहन चाहन्छु, तब

२०७२ भाद्र २ बुधवार १९-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन कसैले पिट्न् कहाँ सकछ र ! ज्ञान कम छ भने डराउँछन् । सानो कुमारीलाई पनि यदि कसैले पिट्छ, रगत आदि बग्छ र पुलिसमा रिपोर्ट गन्यो भने त्यसको पनि सजाय मिल्न सकछ । कसैले जनावरलाई पिट्छन् र उनीहरूमाथि केस भयो भने दण्ड दिइन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई पनि कसैले पिट्न् सक्दैन । कुमारलाई पनि पिट्न् सक्दैनन् । उनीहरूले त आफ्नो कमाई गर्न सकछन् । शरीर निर्वाह गर्न सकछन् । पेटले कुनै बढी खाँदैन— कसैको पेट ४-५ रूपैयाँ, कसैको पेट ४००-५०० रूपैयाँ । पैसा धेरै भयो भने लालच हुन्छ । गरिबसँग पैसा हुँदैन त्यसैले लालच पनि हुँदैन । उनीहरू सुक्खा रोटीमा नै खुशी हुन्छन् । बच्चाहरूलाई बढी खान-पानको हङ्गामामा जानु हुँदैन । खाने सोख रहनु हुँदैन ।

तिमीले जान्दछौ— त्यहाँ हामीलाई के मिल्दैन ! बेहदको बादशाही, बेहदको सुख मिल्छ । वहाँ कुनै बिमारी आदि हुँदैन । स्वास्थ्य, सम्पत्ति, खुशी सबै रहन्छ । वृद्धावस्था पनि वहाँ धेरै राम्रो रहन्छ । खुशी रहन्छ । कुनै प्रकारको मेहनत हुँदैन । प्रजा पनि त्यस्तै हुन्छन् । तर यस्तो पनि होइन— ठीकै छ, प्रजा भए पनि प्रजा नै सही । फेरि त यस्तो हुन्छौ जस्तो यहाँका भीलहरू । सूर्यवंशी लक्ष्मी-नारायण बन्नु छ भने त्यस्तै पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) हामी ब्रह्माको नयाँ रचना आपसमा भाइ-बहिनी हौं, यो भित्र सम्भन्नुपर्छ, कसैलाई भन्ने आवश्यकता छैन । सदा यसै खुशीमा रहनु छ— हामीलाई शिवबाबाले पढाउनुहुन्छ ।
- २) खानपानको हङ्गामामा बढी जानु हुँदैन । लालचलाई छोडेर बेहद बादशाहीको सुखलाई याद गर्नुपर्छ ।

वरदानः— हरेक खजानालाई बाबाको निर्देशन प्रमाण कार्यमा लगाउने अनेस्ट वा इमानदार भव अनेस्ट अर्थात् इमानदार उसलाई भनिन्छ जसले बाबाद्वारा प्राप्त खजानालाई बाबाको निर्देशन विना कुनै कार्यमा नलगाओस् । यदि समय, वाणी, कर्म, श्वास वा संकल्प परमत या संगदोषमा व्यर्थ गुमाउँछौ, स्वचिंतनको सट्टा परचिंतन गर्छौ, स्वमानको सट्टा कुनै पनि प्रकारको अभिमानमा आउँछौ, श्रीमतको सट्टा मनमतको आधारमा चल्छौ भने इमानदार भनिदैन । यी सबै खजानाहरू विश्व कल्याणको लागि प्राप्त भएका छन्, त्यसैले त्यसैमा लगाऊ, यही हो इमानदार बन्नु ।

स्लोगनः— सामना (अपोजिशन) मायासँग गर्नु छ दैवी परिवारसँग होइन ।